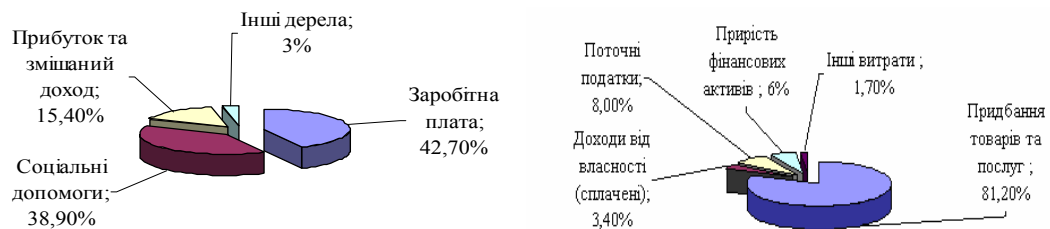

ОПЛАТА ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Панасюк О. С, Дерев'янка О. О.

Науковий керівник – д.т.н., проф. Сердюк В. Р.

Першочерговим завданням є встановлення соціальних гарантій у вигляді мінімальної зарплати є сьогодні, адже більше 50% зайнятих працює в приватному секторі. Рівень мінімальної ЗП в Україні залишається дуже низьким, тому вона не в змозі забезпечити навіть відтворення робочої сили. Ситуація не була б такою гострою, якби ЗП не була основним джерелом доходу населення.

Населення України не має достатніх додаткових джерел доходу, які б могли покривати потребу в коштах. Витратити ж кошти на придбання житла, на приріст фінансових активів та гідного відтворення у жителів України фактично не може.

Важливою проблемою в системі оплати праці залишається частка заробітної плати в собівартості виготовленої продукції. У 2008 році частка заробітної плати в собівартості продукції зросла до 11% (хоча, відповідно до статті 94 Кодексу законів про працю України, вона не може бути меншою за 30%), це є позитивним моментом, проте, в розвинутих країнах вона значно вища: в Англії вона становить 36%, Німеччині – 32,4, США – 30% і у Франції – 34,5%

Цілком очевидним є те, що найголовнішою проблемою системи оплати праці є надмірно висока матеріало- та енергозатратність виробництва. Одним з основних показників затратності виробництва є енергоємність. Виробництво в Україні в 3-4 рази затратніше, ніж в розвинутих країнах, отже і продукція значно дорожча.

Особливу увагу держава має звернути а проблеми оплати праці в малому та середньому бізнесі. За аналогією з розвиненими країнами, в Україні на законодавчому рівні має встановлюватись мінімальний рівень погодинної оплати і розроблені механізми її втілення.